

Han skal føre Tilsyn med Bygningen af de nye Redningsbaade, og hvis han f. Eks. bor i en jydsk Købstad, skal han foretage adskillige Rejser til Hovedstaden, fordi disse Nybygninger og Reparationer bliver foretaget ude paa Orlogsværftet.

Jeg kan godt forstaa, at man rent umiddelbart kan finde, at en Bestyrer for det danske Redningsvæsen maa bo i Skagen, men han har jo ikke noget med det praktiske Redningsarbejde at gøre. Han har hele Administrationen under sig, der i Penge beløber sig til 600 000—700 000 Kr.; han har ca. 700 Redningsmænd under sig; han skal besøge og inspicere alle de mange Stationer, og han er derfor en meget stor Del af Aaret ude paa Rejser — jeg kan saaledes oplyse, at i 1927 har han været ude at rejse i 120 Dage, 118 Dage var det for en Tid siden, og jeg vil antage, at det er over 120 Dage i Dag, og han skal jo foretage mange Rejser endnu, inden vi kommer ud af 1927.

Man maa altsaa ikke forstaa det paa den Maade, at Redningsbestyreren er en Mand, der skal være til Stede i det Øjeblik, Redningsbaaden gaar ud; nej, han skal inspicere Materiellet, sørge for, at man overalt har saa godt Materiel, som det er muligt at faa med de ydede Bevillinger, sørge for, at vi overalt faar de dygtigste Redningsmænd.

Og naar man specielt har talt om Skagen, og om, at det var naturligt, at han boede der, saa er det, det gælder om for Skagen, der er en meget vanskelig Redningsstation, snarere, at man har det allerbedste Materiel deroppe og de allerdygtigste Redningsmænd, naar Redningsbaaden skal gaa ud.

Redningsbestyreren har altsaa hele Administrationsarbejdet, han har Tilsynet med Bygningen af Redningsbaadene, og jeg maatte derfor mene, at naar man tog alt dette i Betragtning, var det det bedste, at han boede her i Hovedstaden.

Jeg maa for øvrigt sige, at Redningsbestyreren og hans Kontor er en meget lille Institution; der er vist kun Tale om 2—3 Personer alt i alt, saa det kan ikke spille nogen større Rolle, det kan i Virkeligheden ikke spille nogen Rolle for nogen By, heller ikke for Skagen, at have denne Institution. Men jeg er, som sagt, villig til at forhandle hele dette Spørgsmaal med Finansudvalget og Rigsdagen, og saa kommer vi antagelig til et Resultat.

Jeg skal oplyse, at den Kommission, der har været nedsat om Redningsvæsenet i Danmark, kom til det Resultat, at det

skulde være Aalborg, og jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad Kommissionen siger: „Ved Afstemningen“ — altsaa indenfor Kommissionen — „var der overvejende Stemning for, at Redningsvæsenets Kontor flyttedes til Aalborg. Formanden og Redningsbestyrer Fabricius ønskede ikke at deltage i Afstemningen“ — Formanden var en Embedsmand i Ministeriet, Kommandør Topsø-Jensen — „og Kommissionen indstiller da til Ministeriets Overvejelse, at Aalborg vælges til Sæde for Redningsbestyreren for det nørrejydske Redningsvæsen, idet man dog ikke kan se bort fra, at den Omstændighed, at den samlede Ledelse om nogle Aar forventelig vil blive overdraget til en Mand, muligvis vil vise, at en Flytning til København, som det mest centrale Sted, vil være at foretrække“. Og det er netop det, der sker nu, idet det er Meningen, som jeg har udtalt, at vi kun skal have en Redningsbestyrer, medens vi i Øjeblikket har to.

Det har selvfølgelig ogsaa — det ærede Medlem Hr. Ludvigsen var inde paa en Omtale deraf — meget stor Betydning, hvad de praktiske Redningsmænd udtaler om dette Spørgsmaal; der var 8 praktiske Redningsmænd blandt de 12 Medlemmer, der sad i denne Kommission, og disse 8 var med til at indstille til Ministeriet, at man i alt Fald flyttede bort fra Skagen. For Resten vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at Redningsmændene har en Organisation, og ogsaa fra denne har jeg faaet en Henvendelse, der gaar i Retning af, at man meget ønsker og meget maa holde for, at det bedste vil være i alt Fald at gaa bort fra Skagen, der ligger alt for langt borte ude i Periferien og derved i allerhøjeste Grad besværliggør Redningsbestyrerens mange Rejser.

Endelig vil jeg henvende et Par Ord til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, der beklagede sig paa de unge Mænds Vegne, som ikke har aftjent deres Værnepligt, men som faar Lyst til at forsøge sig i Udlandet, hvor der muligvis er en Chance for dem, idet det ærede Medlem mente, at de blev uretfærdigt behandlet, særlig af Krigsministeriet. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, og jeg vil, hvis han har konkrete Eksempler at henvise til, gerne oplyses nærmere om, hvorpaa han bygger de Udtalelser, som han fremsatte her forleden Dag.

Jeg kan nemlig oplyse, at man tager det størst mulige Hensyn netop til de unge Mænd, der ikke har aftjent deres Værnepligt, men som faar Lyst til at forsøge deres Chancer i Udlandet. Saa vidt mig bekendt,